

משנה - עוקצין

• [פרק א](#) • [פרק ב](#) • [פרק ג](#)

פרק א

[משנה א](#) [משנה ב](#) [משנה ג](#) [משנה ד](#) [משנה ה](#) [משנה ו](#)

פרק ב

[משנה א](#) [משנה ב](#) [משנה ג](#) [משנה ד](#) [משנה ה](#) [משנה ו](#) [משנה ז](#)
[משנה ח](#) [משנה ט](#) [משנה י](#)

פרק ג

[משנה א](#) [משנה ב](#) [משנה ג](#) [משנה ד](#) [משנה ה](#) [משנה ו](#) [משנה ז](#)
[משנה ח](#) [משנה ט](#) [משנה יא](#) [משנה יב](#)

א

פרק

א

משנה

-

א

פרק

כל שְׁהוּא יָד וְלֹא שׁוּמֵר, מְטַמֵּא וּמְטַמָּא וְלֹא מְצַטְרֵף. שׁוּמֵר, אֵף עַל פִּי
שְׂאִינֹו יָד, מְטַמֵּא וּמְטַמָּא וּמְצַטְרֵף. לֹא שׁוּמֵר וְלֹא יָד, לֹא מְטַמֵּא וְלֹא
מְטַמָּא:

פרק א - משנה ב

שְׂרָשֵׁי הַשּׁוּם וְהַבְּצָלִים וְהַקְּלוּטוֹת בְּזֶמַן שֶׁהוּן לַחִין, וְהַפְּטָמָא שְׁלֵהוּן בֵּין לַחָהּ בֵּין יִבְשָׁה, וְהַעֲמוּד שֶׁהוּא מְכוּן כְּנֶגֶד הָאֵכֶל, שְׂרָשֵׁי הַחֲזָרִים וְהַצְּנוּן וְהַנְּפוּס, דְּבָרֵי רַבִּי מֵאִיר. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, שְׂרָשׁ צְנוּן גְּדוּל **(ה)** מְצֻטְרָף, וְהַסִּיב שְׁלוֹ, אֵינּוּ מְצֻטְרָף. שְׂרָשֵׁי הַמֵּתְנָא וְהַפִּיגָם וְיִרְקוֹת שְׂדָה וְיִרְקוֹת גֵּנֶה שְׁעָקְרוּ לְשִׁתְּלוֹ, וְהַשְּׂדֵרָה שֶׁל שְׁבֵלֶת וְהַלְבוּשׁ שְׁלֵהָ, רַבִּי אֶלְעָזָר אוֹמֵר, אִף הַסִּיג שֶׁל רְצָפוֹת, הֲרִי אֵלוּ מְטַמְּאִין וּמְטַמְּאִים וּמְצֻטְרָפִין:

פרק א - משנה ג

אֵלוּ מְטַמְּאִין וּמְטַמְּאִין וְלֹא מְצֻטְרָפִין. שְׂרָשֵׁי הַשּׁוּם וְהַבְּצָלִים וְהַקְּלוּטוֹת בְּזֶמַן שֶׁהֵם יִבְשִׁים, וְהַעֲמוּד שֶׁאֵינּוּ מְכוּן כְּנֶגֶד הָאֵכֶל, וְיַד הַפְּרָכִיל טַפַּח מִכָּאן וְטַפַּח מִכָּאן, יַד הָאֲשָׁפוֹל כֹּל שֶׁהוּא, וְזָנָב שֶׁל אֲשָׁפוֹל שְׂרָקְנוֹ, וְיַד הַמְּכַבֵּד שֶׁל תְּמָרָה **(ו)** אַרְבָּעָה טַפָּחִים, וְקִנְיָה שֶׁל שְׁבֵלֶת שְׁלֵשָׁה טַפָּחִים, וְיַד כֹּל הַנִּקְצָרִים שְׁלֵשָׁה, וְשִׂאִין דֶּרֶךְ לְקַצֵּר יְדֵיהֶם וְשְׂרָשֵׁיהֶם כֹּל שֶׁהוּן, וּמִלְעִין שֶׁל שְׁבִלִין, הֲרִי אֵלוּ מְטַמְּאִים וּמְטַמְּאִין וְלֹא מְצֻטְרָפִין:

פרק א - משנה ד

אֵלוּ לֹא מְטַמְּאִין וְלֹא מְטַמְּאִין וְלֹא מְצֻטְרָפִין. שְׂרָשֵׁי קוּלְסֵי הַכְּרוּב, וְחִלְפוֹת תְּרָדִים, וְהַלְפֵת **(ז)**, אֵת שְׂדֵרְכָם לְגֹזֵז וְנִקְקָרוּ. רַבִּי יוֹסִי מְטַמְּא בְּכֵלָן וּמִטְהַר בְּשְׂרָשֵׁי קוּלְסֵי הַכְּרוּב וְהַלְפֵת:

פרק א - משנה ה

כָּל יְדוֹת הָאֶכָּלִין שֶׁבְּסֶסֶן בְּגֵרוֹ, טְהוּרִים. רַבִּי יוֹסִי מְטַמֵּא. פְּסִיגָה שֶׁל אֲשָׁפוֹל שֶׁרְקָנָה, טְהוּרָה. שִׁיר בֵּה גְרָגִיר אֶחָד, טְמֵאָה. שֶׁרְבִיט **[יא]** שֶׁל תְּמָרָה שֶׁרְקָנוּ, טְהוּר. שִׁיר בּוֹ תְּמָרָה אַחַת, טְמֵא. וְכֵן בְּקִטְנִיּוֹת, שֶׁרְבִיט שֶׁרְקָנוּ, טְהוּר. שִׁיר בּוֹ גְרָגִיר אֶחָד, טְמֵא. רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן עֲזַרְיָה מְטַהֵר בְּשֵׁל פֹּל וּמְטַמֵּא בְּשֵׁל קִטְנִיּוֹת, מִפְּנֵי שֶׁהוּא רוֹצֵה בְּמִשְׁמוֹשָׁן:

פּרָק א - מִשְׁנָה ו

עֵקֶצִי תְּאֲנִים וְגִרוּגְרוֹת וְהַכְּלוּסִים וְהַחְרוּבִים, הֵרִי אֱלוֹ מְטַמְּאִין וּמְטַמְּאִין וּמְצַטְרְפִין. רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר, אִף עֵקֶץ דְּלַעַת. עֵקֶצִי הָאֲגָסִין וְהַקֶּרֶסְטִמְלִין וְהַפְּרִישִׁין וְהַעֲזָרְדִין, עֵקֶץ דְּלַעַת טַפַּח **[יד]**, עֵקֶץ קוּנְרֶס טַפַּח, רַבִּי אֶלְעָזָר בְּרַבִּי צְדוֹק אוֹמֵר, טַפַּחִים, הֵרִי אֱלוֹ מְטַמְּאִין וּמְטַמְּאִין וְלֹא מְצַטְרְפִים. וְשֶׁאֵר כָּל הָעֵקֶצִים, לֹא מְטַמְּאִין וְלֹא מְטַמְּאִין:

פּרָק ב

פּרָק ב - מִשְׁנָה א

זֵיתִים שֶׁכָּבְשׁוּן בְּטַרְפִּיָּהוּ, טְהוּרִים, לְפִי שֶׁלֹּא כָּבְשׁוּן אֶלָּא לְמַרְאָה. כְּשׁוֹת שֶׁל קְשׁוֹת וְהַנֶּץ שֶׁלָּהּ, טְהוּרָה. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, כָּל זָמַן שֶׁהִיא לְפָנֵי הַתְּגָר, טְמֵאָה:

פּרָק ב - מִשְׁנָה ב

כָּל הַגְּלֵעִינִין מִטְּמָאוֹת וּמִטְּמָאוֹת וְלֹא מִצְטָרְפוֹת. גְּלֵעִינָה שֶׁל רֶטֶב, אֵף עַל פִּי יוֹצֵאָה, מִצְטָרְפֶת. שֶׁל יְבֹשָׁה, אֵינָה מִצְטָרְפֶת. לְפִיכָד, חוֹתֵל שֶׁל יְבֹשָׁה, מִצְטָרֵף. וְשֶׁל רֶטֶב, אֵינֹ מִצְטָרֵף. גְּלֵעִינָה שֶׁמִּקְצָתָהּ יוֹצֵאָה, שֶׁפְּנֵגֵד הָאֵכֶל, מִצְטָרֵף. עֶצֶם שֶׁיֵּשׁ עָלָיו בֶּשֶׂר, שֶׁפְּנֵגֵד הָאֵכֶל, מִצְטָרֵף. הִיָּה עָלָיו מִצֵּד אֶחָד, רַבִּי יִשְׁמַעֵאל אוֹמֵר, רוֹאִין אוֹתוֹ כְּאִלוֹ הוּא מְקִיפוֹ בְּטַבַּעַת. וְחֻכְמִים אוֹמְרִים, שֶׁפְּנֵגֵד הָאֵכֶל, מִצְטָרֵף, כְּגוֹן הַסִּיאָה וְהָאֲזוֹב וְהַקּוֹרְנִית:

פרק ב - משנה ג

הַרְמוֹן וְהָאֲבֵטִיחַ שְׁנֵמוֹק מְקַצָּתוֹ, אֵינֹ מִצְטָרֵף. שְׁלֵם מְכָאן וּמְכָאן וְנִמוֹק מִן הָאֲמָצֵעַ, אֵינֹ מִצְטָרֵף [ט]. הַפְּטָמָא שֶׁל רְמוֹן, מִצְטָרְפֶת. וְהַנֶּץ שֶׁלֹּא אֵינֹ מִצְטָרֵף [י]. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר, אֵף הַמְסִרְק טְהוֹר:

פרק ב - משנה ד

כָּל הַקְּלָפִין מִטְּמָאוֹת וּמִטְּמָאוֹת וּמִצְטָרְפוֹת. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, שְׁלֹשָׁה קְלָפִין בְּבִצָּל. הַפְּנִימִית, בֵּין שְׁלֵמָה בֵּין קְדוֹרָה, מִצְטָרְפֶת [יב]. הָאֲמָצֵעִית, שְׁלֵמָה מִצְטָרְפֶת, וְקְדוֹרָה אֵינָה מִצְטָרְפֶת. וְהַחִיצוֹנָה, בֵּין כָּד וּבֵין כָּד, טְהוֹרָה:

פרק ב - משנה ה

הַמְּחַתֵּד לְבִשָּׁל, אֵף עַל פִּי שְׁלֹא מֵרֶק, אֵינֹ חֲבוּר. לְכַבֵּשׁ וְלִשְׁלֹק וּלְהַנִּיחַ עַל הַשְּׁלֶחָן, חֲבוּר. הַתְּחִיל לְפָרֶק, אֵכֶל שֶׁהִתְחִיל בּוֹ, אֵינֹ חֲבוּר. הָאֲגוּזִים שְׂאֵמָנוּ, וְהַבְּצָלִים שְׁחִמְרוּ, הֵרִי אֵלוֹ חֲבוּר. הַתְּחִיל לְפָרֶק בְּאֲגוּזִים וּלְפָקֵל בְּבָצָלִים, אֵינֹ חֲבוּר. הָאֲגוּזִים וְהַשְּׂקָדִים, חֲבוּר, עַד שִׁירְסָס:

פרק ב - משנה ו

ביצה מגלגלת, עד שיגוס. ושלוקה, עד שירסס. עצם שיש בו מח, חבור, עד שירסס. הרמון שפרדו, חבור עד שיקיש עליו בקנה. פיוצא בו, שלל הכובסין והבגד שהוא תפור בכלאים, חבור, עד שיתחיל להתיר:

פרק ב - משנה ז

עלי ירקות ירקים, מצטרפין. ולבנים, אינן מצטרפין. רבי אלעזר בר צדוק אומר, הלבנים מצטרפים בכרוב, מפני שהן אכל. ובחזרים, מפני שהן משמרין את האכל:

פרק ב - משנה ח

עלי בצלים ובני בצלים, אם יש בהן ריר, משתערין בכמות שהן. אם יש בהן חלל, ממעך את חללן. פת ספוגנית, משתערת בכמות שהיא. אם יש בה חלל, ממעך את חללה. בשר העגל שנתפח ובשר זקנה שנתמעט, משתערין בכמות שהן:

פרק ב - משנה ט

קשות שנטעה בעציץ והגדילה ויצאה חוץ לעציץ, טהורה. אמר רבי שמעון, מה טיבה לטהר. אלא הטמא בטמאתו, והטהור יאכל **{יט}**:

פרק ב - משנה י

כָּלִי גִלְלִים וְכָלִי אֲדָמָה, שֶׁהַשָּׂרְשִׁים יְכוּלִין לְצֵאת בָּהֶן, אֵינָם מְכַשְׂרִים אֶת הַזָּרְעִים. עֲצִיץ נְקוּב אֵינוֹ מְכַשֵּׁיר אֶת הַזָּרְעִים. וְשֵׁאִינוֹ נְקוּב, מְכַשֵּׁיר אֶת הַזָּרְעִים. כַּמָּה הוּא שְׁעוּרוֹ שֶׁל נְקֻב, כְּדֵי שְׂיֵצֵא בּוֹ שָׂרֵשׁ קָטָן. מִלְּאָהוּ עֶפֶר עַד שִׁפְתּוֹ, הֵרִי הוּא כְּטַבָּלָא שֵׁאִין לָהּ לְזַבּוֹ:

פרק ג

פרק ג - משנה א

יֵשׁ צְרִיכִין הַכֶּשֶׁר וְאֵינָן צְרִיכִים מִחֲשֶׁבָה, מִחֲשֶׁבָה וְהַכֶּשֶׁר, מִחֲשֶׁבָה וְלֹא הַכֶּשֶׁר, לֹא הַכֶּשֶׁר וְלֹא מִחֲשֶׁבָה. כָּל הָאֲכָלִים הַמֵּיחָדִים לְאָדָם צְרִיכִין הַכֶּשֶׁר וְאֵינָן צְרִיכִים מִחֲשֶׁבָה:

פרק ג - משנה ב

הַחוּתָּהּ {א} מִן הָאָדָם, וּמִן הַבְּהֵמָה, וּמִן הַחֲיָה, וּמִן הָעוֹפּוֹת, מִנְבֵּלַת הָעוֹף הַטָּמֵא {ג}, וְהַחֲלָב {ד} בַּכֶּפְרִים, וְשֵׁאֵר כָּל יְרֻקוֹת שְׂדֵה חוּץ מִשְׂמֵרְקָעִים וּפְטָרִיּוֹת. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, חוּץ מִכְרָשֵׁי שְׂדֵה וְהַרְגִּילָה וְנֶחֱץ הַחֲלָב. רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר, חוּץ מִן הָעֶבְבִיּוֹת. רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר, חוּץ מִן הַכְּלוּסִין, הֵרִי אֵלוֹ צְרִיכִין מִחֲשֶׁבָה וְהַכֶּשֶׁר:

פרק ג - משנה ג

נבלת בהמה טמאה בכל מקום ונבלת העוף הטהור בפפרים, צריכין מחשבה ואינן צריכין הכשר. נבלת בהמה טהורה בכל מקום, ונבלת העוף הטהור והחלב בשוקים, אינן צריכין מחשבה ולא הכשר. רבי שמעון אומר, אף הגמל והארנבת והשפן והחזיר:

פרק ג - משנה ד

השבת, משנתן טעמו בקדירה, אין בו משום תרומה, ואינו מטמא טמאת אכלים. לולבי זרדים ושל עדל ועלי הלוי השוטה, אינן מטמאין טמאת אכלים עד שימתקו. רבי שמעון אומר, אף של פקועות פיוצא בהם:

פרק ג - משנה ה

הקשט, והחמס, וראשי בשמים, התיאה, והחלתית, והפלפלין, וחלות חריע, נלקחים בכסף מעשר ואינן מטמאין טמאת אכלין (ה), דברי רבי עקיבא. אמר לו רבי יוחנן בן נורי, אם נלקחים בכסף מעשר, מפני מה אינן מטמאין טמאת אכלין. ואם אינן מטמאין טמאת אכלים, אף הם לא ילקחו בכסף מעשר:

פרק ג - משנה ו

הפגין והבסר, רבי עקיבא מטמא טמאת אכלין. רבי יוחנן בן נורי אומר, משבאו לעונת המעשרות. פריצי זיתים וענבים, בית שמאי מטמאין ובית הלל מטהרין. הקצח, בית שמאי מטהרין, ובית הלל מטמאין. וכן למעשרות:

פרק ג - משנה ז

הקור, הרי הוא כעץ לכל דבר, אלא שהוא נלקח בכסף מעשר. כפניות, אכליו, ופטורות מן המעשרות:

פרק ג - משנה ח

דגים מאימתי מקבלין טמאה, בית שמאי אומרים, משיצדו. ובית הלל אומרים, משומותו. רבי עקיבא אומר **[ט]**, אם יכולין לחיות. יחור של תאנה שנפשח ומערה בקלפה, רבי יהודה מטהר. וחכמים אומרים, אם יכול לחיות. תבואה שנעקרה ומערה אפלו בשרש קטן, טהורה:

פרק ג - משנה ט

חלב **[י]** בהמה טהורה, אינו מטמא טמאת נבלות, לפיכך הוא צריך הכשר. חלב בהמה טמאה, מטמא טמאת נבלות, לפיכך אינו צריך הכשר. דגים טמאים וחגבים טמאים, צריכין מחשבה בכפרים:

פרק ג - משנה י

פורת דבורים, רבי אליעזר אומר, הרי היא כקרקע, וכותבין עליה פרוזבול, ואינה מקבלת טמאה במקומה, והרודה ממנה בשבת חיב חטאת. וחכמים אומרים, אינה כקרקע, ואין כותבים עליה פרוזבול, ומקבלת טמאה במקומה, והרודה ממנה בשבת פטור:

פרק ג - משנה יא

חלות דבש, מאימתי מטמאות משום משקה. בית שמאי אומרים, משחרחר. בית הלל אומרים, משירסק:

פרק ג - משנה יב

אמר רבי יהושע בן לוי, עתיד הקדוש ברוך הוא להנחיל לכל צדיק וצדיק שלש מאות ועשרה עולמות, שנאמר (משלי ח), להנחיל אהבי יש ואצרתיהם אמלא. אמר רבי שמעון בן חלפתא, לא מצא הקדוש ברוך הוא כלי מחזיק ברכה לישראל אלא השלום, שנאמר (תהלים כט), ה' עז לעמו יתן ה' יברך את עמו בשלום {טו}: